

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 72. Initia Generalium comitiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI. A. C. 1576. Mense Novembri ad medium vergente initium daretur: die autem quarta ejusdem Mensis Rex ad omnes Provinciarum Gubernatores perscribens eisdem suum ad pacem animum omnino propensum testificabatur, declarans, quod propterea unacum Regina Matre sua, & Alenfonio Duce Fratre suo Blefas contenderet

§. LXXII.

Initia generalium comitiorum.

Bodin Journ. des etas de Blois. Thuan. & Avila l. c. **Q**uamprimum Rex Blefas venerat, ex Regni Ordinibus quibus ad Oratorum suorum, qui ibidem verba facerent, electionem procedebat, ac quidem Ordini Ecclesiastico, qui Petrum Spinacum Lugdunensem Archiepiscopum selegerat, Ecclesia sancti Salvatoris assignabatur: Nobilium vero Ordo in Palatio congregatus nominabat Nicolaum Baufremontium Senecaji Baronem, denique plebæjus Ordo in urbis prætorio convenerat, Præsidem constituens Petrum Verforium celebrem Parisiensis Senatus Advocatum. Postea, ut Dei auxilium pro hoc conventu imploraretur, jejunium, solemnisque supplicatio decernebatur, ac demum die sexta Decembris in arcis aula comitiis dabatur initium, ubi Rex in sublimi folio sedens universa aula, ac trium Ordinum Deputatis

Sæcul. XVI.
A.C 1576.

stipatus comparuit: cunctis vero suo ordine confidentibus Rex comitia inchoans orationem habuit, cujus summa hæc est:

„Qua de causa vos una omnes convenitis, cunctis ex regiis mandatis constat, & ita existimo, vos plene a provinciis vestris instructos huc accessisse; nam scitis omnes, quem in statum ex florentissimo, & potentissimo totius orbis regno res per bella civilia devenissent, serpente vitiorum contagio, quibus totum corpus ita exulceratum est, ut nullum ipsius membrum integrum, aut sanum superfit, & pristinae pietatis in Deum, justitiæ, subditorum concordia, amoris, & observantiæ in suum Principem vix umbra extet, aut vix ullum usquam appareat vestigium, de quo eo magis dolere vicem meam cogor, si contulero tempora Regis patris, & avi mei, sub quibus hæc virtutes Gallorum propriae viguerunt, quæ nunc prorsus in animis hominum extinctæ, ac penitus abolitæ sunt: eo que id gravius mihi accidit, quod vultus parum res perspiciens calamitatum causas fere omnes in Principes rejiciat, & veluti in jus quasi Sponsores, eos periniquè vocare soleat: verum, mihi solatii loco est bona conscientia nam, quod omnes norunt,

Hist. Ecclesiast. Tom. XLIX. A a „im

Sæcul. XVI. „imbecilla Caroli fratris ætas his per
A.C. 1576. „Regnum turbis caussam dedit, quas
 „prudentia, solertia, patientia, quan-
 „tum in ea fuerit, optima parens dif-
 „cussit, coercuit, ac composuit, non
 „ita tamen, nam qui fieri aliter potuit,
 „ut non teterrima eorum semina reman-
 „ferint, quibus & ego ipse quamprimum
 „ad idoneam ætatem perveni, pro ra-
 „tione officii, & obsequii remedia, quæ
 „potui, consilio, & manu attuli, Regi
 „in bellis, quæ gessit, maximis infer-
 „viens, nec periculum ullum defugiens,
 „aut labori, molestiæ, ac sollicitudini
 „parcens, ut res, si fieri posset, ami-
 „ce, quod semper exoptavi, transige-
 „rentur. Id ego tentavi sæpius, an-
 „tequam in Poloniam proficiscerer,
 „postquam vero Franciæ regnum ade-
 „ptus sum, tranquillitatem rediens in
 „regnum patrium ibidem stabilire
 „totis viribus conabar: sed contra vo-
 „tum accidit; nam ad extrema coactus
 „deveni, & toties funestum bellorum
 „civilium exitum expertus, arma rur-
 „sus sumpsi, bellicque sumptibus ut sa-
 „tisfacerem, populis ditioni meæ sub-
 „ditis, quos oneribus levatos male-
 „bam, nova vectigalia imposui: id ve-
 „ro longe acerbissimum mihi fuit, ac
 „persæpe optavi, ut vel in flore ætatis
 „mihi vita præcideretur, quam ut eaf-
 „dem

dem, quas puer sub fratre puero va-
 „stitates videram, Rex aspicere coge-
 „rer: verum ea fiducia sustentor, non
 „me ad regnum vocatum, aut capi-
 „ti regiam a Deo coronam imposi-
 „tam in populi perniciem, aut tanquam
 „iræ virgam mihi sceptrum in manum
 „traditum, sed id factum spero, ut Dei
 „præpotentis ad ipsius gloriam benefi-
 „clorum dispensator, ac ministrator po-
 „pulis ditioni meæ subditis essem: pro-
 „inde testor, nihil aliud mihi proposi-
 „tum, quam salutem publicam, & regni
 „tranquillitatem quærere: eapropter le-
 „nitatis, & pacis inter alienatos cives con-
 „ciliandæ viam ut optimam, & tutissi-
 „mam delegi, qua sublata nihil firmum,
 „nihil stabile, aut fructuosum in his co-
 „mitiis decerni poterit, prout id præ-
 „teritorum malorum experimento satis
 „constat, quibus nihil aliud actum est,
 „quam ut per bella civilia religio Ma-
 „jorum pene amissa sit, & regni status
 „a fundamentis omnino convulsus: ita-
 „que per fidem, & obsequium, quo sin-
 „guli, & universi Principi suo juxta
 „Dei præceptum obstricti sunt, omnes
 „oro, & per charitatem erga patriam
 „obsecro, ut omni deposita cupiditate,
 „alieno affectu, & privatæ injuriæ sen-
 „su, in id omnes sincera animorum
 „conjunctione, & voluntatum consen-
 „sione

Sæcul. XVI.
 A.C. 1576.

Sæcul. XVI.
A.C. 1576.

„sione incumbant, quatenus in remediis
„adinveniendis Regi suo mutuas operas
„præstent, quibus pax æque salutaris,
„ac necessaria firmari, bellorum civi-
„lium, & dissensionum semina stirpi-
„tus evelli, mores corrupti emendari,
„vitia expurgari, leges in pristinam in-
„tegritatem, ac dignitatem restitui pos-
„sint: quippe hoc cupio, hoc peto, idem
„etiam volo, sic autem affectus sum,
„ut tunc, cum regium fastigium Deo
„acceptum feram, potentia mihi cumu-
„latissime divina benignitate concessa
„minime abuti velim: scio enim, com-
„missi muneris mihi aliquando reddend-
„dam rationem: porro sic apud ani-
„mum meum constitui, & voce regia
„nunc coram universo cœtu spondeo,
„quod ea omnia, quæ a me statuta, de-
„creta, ac perscripta ex comitiortum
„sententia fuerint, inviolate ferventur,
„nec privilegia iis derogantia, aut con-
„traria in posterum concedantur. „

§. LXXIII.

*Biragi Cancellarii oratio ad eosdem
Ordines.*

Avila l. 6.
Thu. l. 63.

Perorantem Regem exceperat Bira-
gus Cancellarius, qui breviter ea,
quæ Rex protulerat, repetens hæc sub-
junxit: „Cum hucusque rara Reginæ
„Matris prudentia, Regisque fortitudo,
„&